

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 101: Thiện Tài Mỗi Khi Gặp Thiện Hữu đều Thưa Rằng: “Con Đã Phát Tâm A-Nậu-Đa-La Tam-Miệu Tam-Bồ-Đề, Nhưng Chưa Biết Làm Thế Nào Để Học Bồ-Tát Hạnh, Tu Bồ-Tát Đạo”. Cho Nên Biết Rằng, Người Phát Tâm Lớn, Ất Phải Tu Hạnh Lớn. “Trụ” Và “Hàng”, Chính Là Chỗ Ra Tay Thiết Thực Của Sự Tu Hành Chân Chính Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 007)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

[Chánh văn] Thiện Tài mỗi khi gặp Thiện hữu đều thưa rằng: “Con đã phát tâm A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề, nhưng chưa biết làm thế nào để học Bồ-tát hạnh, tu Bồ-tát đạo”. Cho nên biết rằng, người phát tâm lớn, ắt phải tu hạnh lớn. “Trụ” và “Hàng”, chính là chỗ ra tay thiết thực của sự tu hành chân chính vậy.

Đây là trích dẫn một đoạn kinh văn trong “Kinh Hoa Nghiêm”. Đoạn kinh văn này chúng ta nghe rất quen thuộc. Vì sao vậy? Trong “Thiện Tài đồng tử ngũ thập tam tham” (53 lần tham học của Đồng tử Thiện Tài) đã nói đến 53 lần. Đọc qua bộ kinh này, có thể những câu khác quý vị không nhớ, nhưng câu này chắc chắn sẽ nhớ, bởi vì đã được lặp lại đến 53 lần, đương nhiên quý vị sẽ ghi nhớ rất rõ ràng.

Nói cách khác, lặp lại nhiều lần như vậy, thì đây nhất định là câu quan trọng nhất. Nếu chẳng phải là điều tối quan trọng, thì hà tất phải lặp lại số lần nhiều như vậy để làm gì? Chính là để khắc sâu ấn tượng cho quý vị, khiến quý vị có một ấn tượng sâu sắc, không thể nào quên. Đây là điều kiện đầu tiên vô cùng, vô cùng quan trọng đối với người tu học Đại Thừa.

Thiện Tài là một nhân vật mà Đức Thế Tôn giả thiết trong “Kinh Hoa Nghiêm” để đại biểu cho người tu học Đại Thừa, chứ không phải là một người được chỉ định cụ thể nào. Cho nên, nếu chư vị nghe thấy hoặc nhìn thấy cái tên Thiện Tài mà lại nghĩ ngay đến cậu bé đứng bên cạnh Bồ-tát Quán Âm, thì quý

vị đã nghĩ sai rồi. Quý vị hoàn toàn đã “chấp tướng”, quý vị khởi tâm phân biệt, khởi tâm chấp trước, như vậy là sai rồi.

Thiện Tài đại biểu cho điều gì? “Thiện” là thiện căn, “Tài” là phước đức. Một người có đầy đủ thiện căn, có đầy đủ phước đức, thì gọi là Thiện Tài. “Kinh Di Đà” có nói: *“Bất khả dĩ thiếu thiện căn phước đức nhân duyên đắc sanh bỉ quốc”* (Không thể dùng chút ít thiện căn phước đức nhân duyên mà được sanh về nước kia). Do đó có thể biết, người phát tâm quyết định cầu vãng sanh về Thế giới Cực Lạc, người đó chính là Thiện Tài.

Hai chữ “Đồng tử” là nói lên sự thân tâm thanh tịnh, chính là điều chúng ta hay gọi là “nhất tâm chuyên chú”, không có tạp niệm, lấy cái ý nghĩa này. Cho nên, trong danh hiệu Thiện Tài bao gồm cả nam, nữ, già, trẻ, tất cả đều gọi là Thiện Tài, ý nghĩa là như vậy đó, xin đừng hiểu lầm ý nghĩa của cái tên này. Ngày nay chúng ta phát tâm, thì bản thân chúng ta chính là Thiện Tài. Trên kinh nói Thiện Tài, đó chính là nói về bản thân chúng ta vậy, điều này cần phải biết. Ngài là nhân vật biểu pháp, đại diện cho một người tu học Đại Thừa.

“Mỗi khi gặp thiện hữu”, thiện hữu chính là Thiện tri thức, là Thầy. Khi thưa thỉnh người khác chỉ dạy, nhất định trước tiên phải nói: *“Con đã phát tâm A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề”*. Câu nói này chính là trình bày rõ ràng mục tiêu tu học của chính mình trước tiên: Con hy vọng đạt được Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, nay xin thưa thỉnh với Ngài, con phải tu học như thế nào mới có thể đạt được? Như vậy người ta mới dễ bề chỉ dạy cho quý vị.

Nếu chính mình không có phương hướng, không có mục tiêu, quý vị đi hỏi đường người ta, ví như quý vị ra đường bị lạc lối, quý vị hỏi người khác: “Xin chỉ cho tôi một con đường”, người ta hỏi lại: “Anh muốn đi đâu?”, quý vị đáp: “Tôi không biết”. Không biết mà lại bảo người ta chỉ đường, thì người ta làm sao chỉ cho quý vị được? Quý vị nhất định phải nói ra được nơi mình muốn đến, phải có một mục tiêu, người ta mới có thể chỉ đường cho quý vị.

Cho nên, Thiện Tài trước hết nói ra mục tiêu của mình, con rất hy vọng thành tựu Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, xin thỉnh giáo Ngài, con phải học pháp như thế nào? Làm sao mới có thể đạt được?

“Nhưng chưa biết làm thế nào để học Bồ-tát hạnh” - Hạnh là gì? Là cuộc sống. Những gì Đức Thích Ca Mâu Ni Phật biểu diễn hàng ngày, đó là cuộc sống, đó chính là Bồ-tát hạnh.

“Tu Bô-tát đạo” - Đạo là cái tâm, Đạo là tồn tâm (giữ tâm).

Đây cũng chính là hai vấn đề đã nói ở phần trước: *“Vân hà hàng phục kỳ tâm, ứng vân hà trụ”* (Làm sao để hàng phục tâm ấy, nên an trụ tâm như thế nào). “Trụ” (An trụ tâm) và “Hàng” (Hàng phục tâm) đều thuộc về Đạo. “Hạnh” là nói về cuộc sống, làm thế nào để trong đời sống thường ngày, trong đối nhân xử thế tiếp vật, bao gồm tất cả mọi công việc của chúng ta, chúng ta phải làm như thế nào? Đó là đề ra vấn đề này để thừa hỏi vậy.